

Lovtidende A

2025

Udgivet den 3. juni 2025

28. maj 2025.

Nr. 604.

Bekendtgørelse af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, med de ændringer, der følger af § 4, nr. 1, 2 og 6-8, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4, nr. 1, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, § 12 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 3, nr. 1, 3-6 og 12, i lov nr. 329 af 28. marts 2023, § 23 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, § 1 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, § 2, nr. 2, 4-8 og 10-12, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1489 af 10. december 2024.

Den ændring, der følger af § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 21 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragets retsindtræden m.v.).

De ændringer, der følger af § 4, nr. 3 og 5, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6, nr. 3, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og § 18 i lov nr. 1489 af 10. december 2024.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 4, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af skatteministeren, jf. § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 2, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af skatteministeren, jf. § 7, stk. 3, i lov nr. 2606 af 28. december 2021.

De ændringer, der følger af § 3, nr. 2 og 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for erhverv efter »Aftale om Grøn skattereform« af 8. december 2020 m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 20, nr. 1, i lov nr. 1489 af 10. december 2024 og § 8 i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 1, 3 og 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af »Aftale om Grøn skattereform for industri

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.

mv.« fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovebekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 21, nr. 1, i lov nr. 1489 af 10. december 2024 om ændring af lov om vejafgift, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om deludmøntning af grøn fond, tilpasning af gennemførelse af aftale om grøn skattereform for industri m.v., tekniske ændringer af lov om vejafgift, tilpasning af regler for blandingsbestemmelsen m.v., ændringer med henblik på at fremme regelefterlevelsen på motorområdet m.v.).

Afgiftspligtigt vareområde, afgiftens størrelse og afgiftspligtens indtræden

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende:

- 1) For gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 208,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 207,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 2) For anden gas- og dieselolie, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 3) For let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) 197,2 øre pr. liter ved dagtemperatur og 196,0 øre pr. liter ved 15 °C.
- 4) For svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) 176,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 175,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 5) For svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) 176,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 175,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 6) For svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 175,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 174,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 7) For svovlfri dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 175,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 174,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 8) For fuelolie 117,5 øre pr. kilogram.
- 9) For fyringstjære 105,7 øre pr. kilogram.
- 10) For petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15 °C.
- 11) For anden petroleum 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 12) For blyholdig benzin 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 371,2 øre pr. liter ved 15 °C.
- 13) For blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 296,8 øre pr. liter ved 15 °C, jf. dog nr. 14.
- 14) For blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 291,7 øre pr. liter ved 15 °C. For blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 15) For autogas i form af LPG 90,0 øre pr. liter.
- 16) For anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 165,4 øre pr. kilogram.
- 17) For anden flaskegas i form af LPG og gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 136,4 øre pr. kilogram.
- 18) For karburatorvæske 333,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 331,0 øre pr. liter ved 15 °C.

- 19) For smørelolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's kombinerede nomenklatur, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 20) For bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's kombinerede nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 28,9 kr. pr. gigajoule eller 103,7 øre pr. liter.
- 21) For metanol under position 2905 11 00 i EU's kombinerede nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 28,9 kr. pr. gigajoule eller 45,5 øre pr. liter.

Stk. 2. Af andre kulbrintebrændstoffer og varer under position 3824 90 99 i EU's Kombinerede Nomenklatur, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 3. I tilfælde, hvor afgiftssatsen i stk. 1 er angivet både ved dagtemperatur og ved 15°C, finder afgiftssatsen ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin. For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 8, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer. 1. pkt. finder ikke anvendelse for en blanding, hvis blandingen er

sket på området for en virksomhed, som anvender blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning eller til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Stk. 5. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 8, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 4, 2. pkt.

Stk. 7. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let, svovlfri og -fattig dieselolie.

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 49,2 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Stk. 9. Af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, udgør afgiften 58,4 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved afgiftsberegningen efter 1. pkt. bort fra iblandet vand.

Stk. 10. Betales afgift efter stk. 9, skal virksomheden kunne dokumentere forholdet mellem vand og metanol.

Stk. 11. For alle typer benzin, biobenzin og blandinger heraf betales altid minimum 2,67 kr. pr. l uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf betales altid minimum 2,46 kr. pr. l uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. I 1. og 2. pkt. skal både afgift efter denne lov og efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter indgå ved beregningen af, om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.

Stk. 12. Betales afgift efter stk. 1, nr. 20 eller 21, efter GJ eller efter stk. 8, skal virksomheden kunne dokumentere opgørelsen af energiindholdet til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 13. Satserne i stk. 1, 8 og 9 reguleres efter § 32 a.

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varenes overgang til forbrug, hvorved forstås,

- 1) når varer forlader afgiftssuspensionsordningen,
- 2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,
- 3) når der fremstilles eller forarbejdes varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller

- 4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1-3, jf. § 31.

Stk. 3. Varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 4, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4-6, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for told- og skatteforvaltningen.

Autorisation og registrering af virksomheder m.v.

§ 3. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer, skal autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, kan dog autoriseres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, der er målt inden for samme lokalitet, og som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 eller fra en mellemhandler registreret efter stk. 5, og hvor tilbagebetalingen af afgift efter § 11 udgør mindst 80 pct. af afgiften efter denne lov og 30 pct. af virksomhedens varmeforbrug bruges ved aktiviteter omfattet af bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Mellemhandlere, der transporterer varme, som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1, og hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste

12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 4, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Mellemhandlere registreret efter stk. 5 skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, der transporteres til virksomheder, som ikke er registreret efter stk. 4. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Ved ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller 5, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4 eller 5. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder af gas eller varme, som er målt af de autoriserede virksomheder efter stk. 2 eller de registrerede virksomheder efter stk. 5.

Stk. 8. Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 4 eller 5.

Stk. 10. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 4 eller 5. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 4 eller 5, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 4 eller 5 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov oplysning om inddragelse af registreringen efter stk. 4 eller 5.

Stk. 11. En her i landet autoriseret oplagshaver er berettiget til under afgiftssuspensionsordningen at oplægge og modtage varer fra andre EU-lande og at afsende varer til andre EU-lande. En autoriseret oplagshaver har tilsvarende adgang til at afsende varer efter loven til andre autoriserede oplagshavere her i landet. For at få autorisation som oplagshaver her i landet skal oplagshaveren hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal autoriseres efter stk. 2.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration af autorisation af oplagshaver her i landet og sikkerhedsstillelse efter stk. 11.

§ 4. En midlertidigt registreret varemottager er en virksomhed, institution eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer fra andre EU-lande eller tredjelande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt registreret varemottager her i landet skal virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land eller tredjeland

- 1) registreres som midlertidigt registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 2. En registreret varemottager er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at modtage varer fra andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret varemottager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret varemottager.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 6. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er importeret, jf. § 13, og må kun ske efter varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration, registrering og sikkerhedsstillelse efter stk. 1, 2 og 5.

§ 4 a. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum og gas- og dieselolie samt petroleum, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, kan blive registreret som farvningsvirksomhed hos told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie samt petroleum årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslanlæg.

Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 10, jf.

dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til told- og skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Stk. 3. Til de registrerede farvningsvirksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 4. Selvstændige transportører, som på tankvogne transporterer gas- og dieselolie eller petroleum på vegne af autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder, der har opnået tilladelse til farvning efter bestemmelser fastsat i medfør af § 24, stk. 1, ved brug af farvningsudstyr, som er godkendt efter bestemmelser om godkendelse m.v. af farvningsudstyr på tankvogne fastsat i medfør af § 24, stk. 1, kan foretage farvning og mærkning af gas- og dieselolie på vegne af den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed ved overgangen til forbrug. Den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed hæfter for krav, som omfattes af §§ 28 og 29, og som opstår i forbindelse med transporten eller varens overgang til forbrug i umiddelbar tilslutning til transportens afslutning. Lovens bestemmelser om regnskab og kontrol finder tillige med regnskabs- og kontrolbestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 24, stk. 1, anvendelse på den selvstændige transportør.

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

- 1) levering til erhvervsmæssige formål, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport, eller
- 2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være leveret til erhvervsmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4 eller 5. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne finder § 32 anvendelse.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke

er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov.

Stk. 4. En autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at mottage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret mottager her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret mottager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at mottage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret mottager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at

forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 9. Den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

- 1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemodtager hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 10. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 9, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 3, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-10.

§ 5. Et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens produktionsanlæg og tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå registrering som farvningsvirksomhed efter § 4 a, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens tanke og anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf der er betalt afgift efter § 4 a, stk. 2.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en virksomheds autorisation og en godkendelse af anlæg, hvis anlæggene anvendes eller indrettes på en sådan måde, at told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 22 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan ikke godkende detailsalgslanlæg efter stk. 2 eller 3.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 6. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af

varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til 1 times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.

§ 7. Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2. Autoriserede oplagshavere, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne i disse anlæg. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kan ved opgørelsen fradrage olie, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.

Stk. 3. Registrerede varemodtagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. Registrerede farvningsvirksomheder skal opgøre den mængde varer, hvoraf der skal betales det i § 4 a, stk. 2, nævnte differencebeløb, som den mængde afgiftspligtig gas- og dieselolie, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg til anvendelse som motorbrændstof i afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere, registrerede varemodtagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Stk. 6. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 7. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagingsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagingsanlæg.

Stk. 9. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov eller en mellemhandler registreret efter § 3, stk. 4, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Stk. 10. For mellemhandlere registreret efter § 3, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 3.

Stk. 11. Den mængde afgiftspligtig olie, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde olie efter stk. 9-11.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden autoriseret oplagshaver, jf. § 3,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EU,
- 4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9,
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 30, og
- 6) 0,14 pct. af den mængde afgiftspligtig benzin, der udleveres fra den autoriserede oplagshaver, hvis den afgiftspligtige benzin ved udleveringen gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006 om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

Stk. 2. Virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage mængden af varer i den udstrækning, der kan ske tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

- 1) benzin til anden teknisk brug end motordrift,
- 2) jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervs-mæssigt,

- 3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,
- 4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer,
- 5) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller
- 6) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,2, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35 eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,67 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

Biogas 23,3 MJ/Nm³
 Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³
 Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. MJ = megajoule GJ = gigajoule.

Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang, og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varmekapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 24,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 24,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsommæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal kunne dokumenteres på forlangende over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Afgiften godtgøres af

- 1) varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer,
- 2) varer, der anvendes til fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, når varerne ikke er leveret uden afgift efter stk. 1, nr. 3,
- 3) varer, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer, og

- 4) andre varer end de i stk. 1, nr. 2, nævnte, såfremt varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 3. Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Stk. 8. Der ydes en afgiftsfritagelse af varer, der midlertidigt indføres eller modtages fra andre EU-lande, til de i toldlovens § 5, nr. 3, nævnte formål.

Stk. 9. Varer omfattet af stk. 6 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en autoriseret oplagshaver.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse samt tilskud og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2 og 3.

Stk. 11. Et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 12. En forholdsommæssig del af energiprodukterne kan henregnes under stk. 11 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 11 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12.

Stk. 14. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, administreres af Forsvarsministeriet.

Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn,

virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tilde-
ling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler
om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk.
4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende
betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden
samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en
del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til
fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via
interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er
et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller
2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober
2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften,
der overstiger 24,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau),
tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme an-
vendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre
brændsler eller energikilder, nedsættes de 24,1 kr. pr. GJ
varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebeta-
ling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt.
(2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for
varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter mulighe-
den for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme
efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis
virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet el-
ler lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen
i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enhe-
den. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme
i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal
på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatte-
forvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalings-
muligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbelø-
bet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb
overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra
danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder
den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen
vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions
Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.
pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende
bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov
om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7
b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
§ 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift
af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk.
1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebeta-
lingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler
om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indbe-
rettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn,
virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tilde-
ling. Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere re-
gler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter
stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende
betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 10. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksom-
heder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, bevilling til
afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i
samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4. Registrerede
varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem
for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i ste-
det angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til
udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsangi-
velsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår
i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles
bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed
og en autoriseret oplagshaver, som virksomheden direkte
eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er ind-
byrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne
virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds
direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen
i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over
mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virk-
somhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens
§ 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og
samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 3.
pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs-
og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder,
der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt
afgiften efter denne lov

- 1) af varer forbrugt i virksomheden,
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der
er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt
til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden var-
meproducent, der er registreret efter merværdiafgiftslo-
ven, og
- 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der
er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden
fra en kuldeproducent, der er registreret efter mervær-
diafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme om-
fang, som virksomheden har fradragsret for indgående mer-
værdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer,
der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf.
dog stk. 3. Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1,
stk. 1, nr. 18 og 19, og afgift af energi i relation til aktiviteter
nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende an-
vendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftslo-
ven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug,
fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter stk.
2. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra
ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den
nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i re-
gistrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme
og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling
af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller
varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for
afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg

til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 9.
- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 9.
- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtningen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detail-salg, jf. dog stk. 9. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net

som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.
- 5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.
- 6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

- 7) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen mv. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.
- 8) Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.
- 9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. Den forholdsmæssigt opgjorte tilbagebetalingsberettigede andel multipliceres med 1,2. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Arealet, som gæsten egenhændigt kan råde over, multipliceres med 1,2. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 5. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lign., der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 8. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Uanset 9. pkt. foretages der, for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller en anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for 1 helt kalenderår. En virksomhed, der

anvender opgørelsesmetoden i 5. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov nedsættes med 10 kr. pr m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at den tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, ned-

sættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Stk. 10. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler mv., jf. § 9, stk. 2.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12. Energiindholdet i den i stk. 11 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, modregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 9. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft,

der ikke er omfattet af stk. 11, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 11, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovebekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 14. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter henholdsvis kilogram efter de i § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 9, stk. 2, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 9, stk. 2, anførte værdier.

Stk. 15. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 9, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 9 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3.

Stk. 16. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 17. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 16.

Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 19. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn,

virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tilde-
ling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler
om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk.
3 eller stk. 5, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid
gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes
med 4,5 kr. pr. gigajoule for forbrug, der ikke er omfattet af
lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf
der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6,
eller § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiproduk-
ter, jf. dog § 11 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at
tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af
afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. gigajoule delt med afgifts-
satsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse ener-
giprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter
§§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiproduk-
ter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimums-
sats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprod-
ukter, eller 4,5 kr. pr. gigajoule, nedsættes tilbagebetalingen
af afgift efter § 11, så der for forbruget mindst er betalt en
samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af
visse energiprodukter på 4,5 kr. pr. gigajoule.

§ 11 b. (Ophævet)

§ 11 c. (Ophævet)

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter
§ 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til
kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter
§ 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anven-
des i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter
§ 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der an-
vendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Op-
varmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer
skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk
eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter
§ 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anven-
des direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Op-
varmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer
skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller
indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at
varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er
nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprod-
ukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes
under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner så-
vel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i
virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk.
5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den
periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af af-
giftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbe-

løbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog
§ 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden
modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter, kulde
og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme og
kulde kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb ved-
rørende leverancer, der både anvendes til formål, der er til-
bagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke
er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk.
3-8. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som
opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig forde-
ling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del op-
gøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager
mv., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede
formål og det totale forbrug af lageret mv. For leverancer,
der anvendes som nævnt i § 11, stk. 5, nr. 4, opgøres den
tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11, stk. 5,
nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en fore-
løbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på
de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående
opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en
tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændrin-
ger i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling
på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager
virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalings-
berettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres
på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for
den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger
beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter
stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb
i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomhe-
den modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillæg-
ges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Reguleringen af det tilbagebetalingsberettigede be-
løb som følge af den endeligt opgjorte fradragprocent for
delvis fradragret for moms skal angives efter reglerne fast-
sat i medfør af momslovens § 38, stk. 4, for så vidt angår
tidspunktet for angivelse af regulering af afgiftstilsvaret.

Stk. 7. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motor-
brændstof, helt eller delvis til andre formål, ydes der tilba-
gebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem
afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og va-
rer, der anvendes til andre formål.

Stk. 8. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof
omfattet af § 11, stk. 3.

Stk. 9. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens
angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i he-
le kroner, idet der ses bort fra ørebeløb.

Stk. 10. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden fore-
tager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftslo-
ven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved mod-
regning, udbetales beløbet til virksomheden efter reglerne i
§ 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 11. Virksomheder, der leverer varme og kulde, skal
mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødven-

dige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 12. For virksomheder med et årligt energiforbrug inden for samme lokalitet på under 4.000 GJ varme kan tilbagebetaling af afgift af mineralolieprodukter og kuldioxidafgift indeholdt i en leverance af varme ske på baggrund af acontofakturerings af afgift, før de leverancer af varme, for hvilket der skal ske tilbagebetaling af afgift, har fundet sted. For andre virksomheder kan der ikke ske tilbagebetaling af afgift, før leverancen har fundet sted.

Stk. 13. Såfremt tilbagebetalingsbeløbet opgøres på baggrund af fakturaer og lignende fra andre end registrerede virksomheder, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at der kun kan medtages fakturaer og lignende, hvor afgiften er forfaldet, jf. § 2, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Afgift af varer, der importeres

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der importeres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. For varer, der importeres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Der betales ikke afgift af brændstof i erhvervskøretøjer og specialcontaineres standardtanke. Ved standardtanke forstås den definition, som findes i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.

Regnskabsbestemmelser

§ 14. Oplagshavere, der er autoriseret efter § 3, stk. 2, skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varefremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer samt over genvundne benzindampe, jf. § 8, stk. 1, nr. 6. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Andre oplagshavere og farvningsvirksomheder registreret efter § 4 a skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Registrerede varemottagere, autoriserede mottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 4 b, stk. 8 eller 9, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 2 og 10, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 5, og på forlangende dokumentere dette over for told- og skatteforvaltningen. Told- og skatte-

forvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 5, for hver kategori af vandindhold.

Stk. 7. Ved udlevering fra en autoriseret oplagshaver eller registreret farvningsvirksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse ved dagtemperatur. Hvis udlevering finder sted fra andre end en oplagshaver eller farvningsvirksomhed, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger. Virksomheder, som leverer varer iblandet biobrændstoffer til anvendelse som motorbrændstof, skal udstede faktura, hvor mængden af biobrændstoffer er angivet.

Stk. 8. Virksomheder mv. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse, og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

- 1) et andet afgiftsoplag,
- 2) en midlertidigt registreret varemottager eller en registreret varemottager,
- 3) et sted, hvor de afgiftspligtige varer forlader EU's område,
- 4) en mottager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4-6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en mottager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet,
- 5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller
- 6) et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemottager i det

pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse på transport af

- 1) varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller
- 2) varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Stk. 3. Ved transport af varer fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1 og 2 skal klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, forsyne told- og skatteforvaltningen med de fornødne oplysninger og dokumentation.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

- 1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller
- 2) når varerne overgår til fri omsætning fra et importsted i EU's toldområde.

Stk. 5. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

- 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 6,
- 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3, eller
- 3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU, og kravene til oplysninger og dokumentation efter stk. 3.

Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 4 b, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 4 b, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har

meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Afregning af afgiften

§ 16. Autoriserede oplagshavere, autoriserede modtagere samt registrerede varemottagere og farvningsvirksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-4, og § 8, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og for registrerede varemottagere og autoriserede modtagere efter reglerne i §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2. For afgiftspligtige, der ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 1, 3 og 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i § 7, stk. 6.

§ 17. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

§ 18. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager og en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 19. Hvis en autoriseret eller registreret virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., kan told- og skatteforvaltningen inddrage autorisationen eller registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 20. (Ophævet)

§ 21. (Ophævet)

Kontrolbestemmelser

§ 22. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end autoriserede virksomheder.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjerne ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.

§ 23. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 22. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller forfrier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af tilskud,

- 2) overtræder § 1, stk. 6, § 3, stk. 2, stk. 11, 3. pkt., eller stk. 12, § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 4 b, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9, § 12, stk. 11, § 14, stk. 1-7 eller 8, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, 1. pkt., meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis autorisation eller registrering er inddraget efter § 19 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Begås en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 26. Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 27. (Ophævet)

§ 27 a. (Ophævet)

Hæftelse m.v.

§ 28. For betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter

- 1) den autoriserede oplagshaver, den registrerede varemodtager eller enhver anden person, der frigiver de afgiftspligtige varer, eller på hvis persons vegne varerne frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller
- 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig afgang af varer fra et afgiftsoplag.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer under afgiftssuspensionsordningen efter § 31, stk. 2, hvorved varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen og for at overgå til forbrug efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter følgende personer for betaling af afgift af varer:

- 1) Den autoriserede oplagshaver, den registrerede vareafsender eller enhver anden person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varer efter § 3 eller § 4, eller
- 2) enhver anden person, der er involveret i en uregelmæssig vareafgang, og som vidste eller burde vide, at vareafgangen var af uregelmæssig art.

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der forarbejdes eller oplægges efter § 2, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som forarbejder eller oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i forarbejdningen eller oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles eller forarbejdes efter § 2, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller eller forarbejder varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling eller forarbejdning af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der importeres eller uretmæssigt indpasseres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter

- 1) klareren som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen eller enhver anden person som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen eller
- 2) den eller de personer, der er involveret i den uretmæssige indpassage af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. stk. 8. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

- 1) den eller de personer, der er afsender af varerne,
- 2) den eller de personer, der er afsenderens herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 9, eller
- 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 9, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften, eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter

- 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2, og
- 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Stk. 9. For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket autorisation eller registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varerne.

Stk. 10. Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 3 eller registreret som vareafsender efter § 4, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere eller varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 6.

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Hvis flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse eller tilskud, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Stk. 2. Såfremt afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfri varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3. Farvningspræparater eller denatureringsmidler, der er tilsat i henhold til bestemmelser, der er fastsat efter § 24, stk. 1, må hverken helt eller delvis fjernes.

Stk. 4. §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i stk. 1 eller 2 nævnte tilfælde.

Tilintetgørelse og tab

§ 30. Varer efter loven anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvis, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at have mistanke om, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 4 b er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre

told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at have mistanke om, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvis, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvis, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvis, er blevet opdaget, i tilfælde, hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab helt eller delvis, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvis, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvis, afhængigt af hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Uregelmæssighed ved varetransport

§ 31. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 er stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 4, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 5, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 3, stk. 11, eller § 4, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 5, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 4, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 32. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervmæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Stk. 2. Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 4 b, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 5, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.

Stk. 3. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 og 2 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 4. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1-3 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Satsregulering

§ 32 a. Reglerne om satsreguleringer i stk. 2 og 3 gælder for satser for 2015, hvorom det ved lov er fastsat, at de reguleres efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Satserne, som er nævnt i stk. 1, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2016.

Stk. 3. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.

Andre bestemmelser

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15 a, 22, 23 og 29-32 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

- 1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4-6, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.
- 2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan undtage for lovens krav om registrering, regnskab, kontrol m.v. for varer, der ikke antages at blive brugt til varmfremstilling eller som motorbrændstof.

§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillings-

forhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

§ 34. Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn sidestilles i loven med steder uden for EU.

§ 34 a. (Ophævet)*Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser*

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2-6. (Udelades)

§ 36. Lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 1. november 1991, lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, og lov om afgift af benzin, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 1. november 1991, ophæves.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 28. maj 2025

P.M.V.
MERETE AGERGAARD

/ Kathrine Waage

Bilag 1**Centrale kraftværker og kraft-varme-værker**

Amagerværket	Fynsværket
Asnæsværket	Herningværket
Avedøreværket	Randersværket
H. C. Ørstedsværket	Skærbækværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Svanemølleværket	Studstrupværket
Stigsnæsværket	Esbjergværket
Enstedværket, inkl. Blok 3	Rønneværket

Bilag 2

(Ophævet)

Bilag 3

(Ophævet)

Bilag 4

(Ophævet)

Bilag 5

(Ophævet)

Bilag 6

(Ophævet)

Bilag 7**EU's minimumsafgifter**

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5
Satser ved 15° C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7